

17^e zondag door het jaar C 2025 OLV-STP

Inleiding

Broeders en zusters, welkom in deze Eucharistieviering. In de winkels liggen de prijzen van dingen die wij kopen meestal vast en wij betalen die prijzen ook. Ik herinner mij dat vroeger de mensen veel vaker ‘pingelden’ in de winkel om wat van de prijs af te krijgen. Nu doen wij dat nog wel als het om grote aankopen gaat. Dan onderhandelen wij over de koopprijs. In de lezingen van deze zondag, komen wij dat ‘pingelen’ en onderhandelen tegen. Wij worden aangemoedigd om dat te doen als wij in Gods winkel komen. Nu wij de Eucharistie gaan vieren, gaan ook wij met God in gesprek. Wij komen met verlangens en wensen naar Hem toe en Hij wil ons geven wat wij vragen.

Preek

Broeders en zusters, wie in de oude binnenstad van Jeruzalem in een van de vele winkeltjes rond de Heilig Grafkerk iets wil kopen, moet vooral niet betalen wat de handelaar vraagt. Nee, het loont de moeite om te pingelen, af te dingen, te onderhandelen, en na veel heen en weer gepraat, ga je met het gekochte naar buiten voor de helft van de prijs.

Het gesprek van Abraham met de Heer in lezing riep die oosterse sfeer op van pingelen, afdingen, onderhandelen. Abraham pakte het slim aan, hij begon met vijftig rechtvaardigen en eindigde met tien. Een mooi resultaat, mogen wij zeggen.

Stelt u zich voor, dat Abraham nog verder was gegaan: na tien, misschien vijf rechtvaardigen, misschien twee, één, ja, minstens één rechtvaardige om heel de stad te redden. Zou God daarin zijn meegegaan? Het lijkt erop dat Abraham niet nog méér durfde te vertrouwen op het rechtvaardigheidsgevoel en de vergevingsgezindheid van God. Hij had bereikt wat hij wilde: dat door zijn ‘afdingen’ tenminste zijn familieleden, die in de stad woonden, zijn neef Lot en diens gezin, veilig waren gesteld – want daar ging het Abraham om.

Wij mogen er van uitgaan, dat God zich nog verder had laten ‘ompraten’, als Abraham een beroep had gedaan op Zijn

barmhartigheid. Want God heeft tenslotte heel de wereld vergeven en gespaard door slechts één Rechtvaardige te vinden in de ‘stad van de mens’, namelijk Zijn Zoon Jezus Christus. Hij heeft voor ons ten beste gesproken en zozeer afgedingd bij God, totdat alleen zijn eigen gerechtigheid voldoende was voor ons allen. Sint Paulus zei het in de tweede lezing: “God heeft (ons) weer levend gemaakt met Hem. Hij heeft ons al onze zonden vergeven”.

Jezus nodigt ons uit om zonder grenzen te vertrouwen op Gods vergevingsgezindheid en barmhartigheid: “Vraagt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en er zal worden opengedaan.” God wil gevraagd worden. Hij wil dat wij ‘afdingen’ bij hem, ‘pingelen’, onderhandelen. Dat is de bedoeling van ons bidden. Zoals Abraham zijn wij geneigd bij tien te stoppen. Als het om bidden gaat, houden wij snel op en denken wij: ‘het helpt toch niet, het is niet mogelijk; dat wordt niks’.

Jezus leert ons volhardend en vooral met vertrouwen te bidden. Daarom leert Hij ons God aan te spreken met ‘Vader’. De aanspreektitel ‘Vader’ duidt aan dat wij kinderen van God zijn. Vertrouwvol als een kind mogen wij met God omgaan en Hem al onze vragen voorleggen. God is voor ons ook als een ‘vriend’ op wie wij niet tevergeefs een beroep doen. Als wij al kunnen vertrouwen op onze menselijke ouders en vrienden, dan mogen wij nog méér vertrouwen op onze hemelse Vader en Vriend.

Dit evangelie nodigt ons uit om altijd met vertrouwen te blijven bidden tot God als een goede vader.